

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Breve

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 310. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268840048.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Der nu dette vaar giort, Magnifice patrone, och fougden aff Norland vid forleden S. Michaelis thid vaar hiemkommen met pensionen aff Løddingens giæld (met huilcket hans Majtt mig forleden Sommer ad Gratiam met visse conditioner naadigste forlænte, for huilcket ieg och ydmygeligen E. Mag., som min høyeste beførdrer der thill, betacker, vill mig och tacknemmelig erklere, om Gud noget lidet frister liffuet) och ieg icke andet tencke kunde, end dend io skulde effter mit forlænings breff, vden ald disputatz komme mig thill: da begynder encken først for Aluor at holde sig icke thill halffparten (som thilforn in officialibus) men dette ganske 1618 Aars løn at opbære, och bad mig tøffue thill 1619, huo da leffuer. Huilcket effterdi det vaar obenbare imod hans Majtt forlænings breff (som mig enfoldeligen siunes) ieg icke kunde lade passere, men mig for velb. Claus Daa beklaget; hans Velb. suaret, hand vilde lade nogle aff Canickerne dømme; ieg opponeret, de vaare mig icke beuogen, och tørte lade 311 affecterne dømme; huorpaa hand sig vel resolvered, gjorde de wret, vaar der dommer offuer dem igien. Men at min prognosticon holt viss, vduiser deres metfylgende dom, huilcken ieg her icke repetere vill, men ydmygeligen min herre Cantzeleren ombede, att hans Mag. vilde verdis thill dend igiennemslaa, saa forhaabes ieg, det skall giffue sig selff, huorledes met mig fattig fremmede mand omgangen er. Derfor strenge herre, haffuer ieg nu været fororsaget it eget budt ned thiill E. Magnificentz at bekoste, och mig offuer dennem, saa vit som ret er, beklage, bedendes ydmygeligen, at E. Mag. for Gudtz skyld recker mig fremmede paa denne sted sin gunstige hand oc promotion, ad dend Naade, mig aff konge Majtt naadigste giffuen er, icke skall for deres (som mig siunes) affectat dom skyldt vnderligge, och de siden ret for Aluor (som de smuct begynde) skulle triumpherendes lee i handen offuer mig. Thi dette acte de ekun for skempt, de attentere daglig mere, sette och indtrengre sig selff i geistlig dom, wkallede, hoes probsten och mig, imod ordinantzen fol. 78, som nylig skede. Item de haffue vnderstaat sig vor Capittels bog at mutilere, skære hæle domme der aff, radere tallene paa breddene, sette andre i steden igien, huilcket ieg qvocunqve tempore et loco dennem offuerbeuise kand. Dette Magnifice patrone siunes vell alt for meget effter affecten talet aff mig, men er dog saa i sandhed, och ieg maa formelde det, att E. Mag. kand vide, huor her thilgaar, och der aff beueges mig for Gudtz skyld i thide at secundere, ellers ligger min Embedtz myndighed met Gudtz ære slet vdi skarnet. Men ieg vill denne sag och process ganske i Gudtz och E. Mag. hender resignere, och ydmygeligen være fornøiet met E. Mag. høyvise raad, huad heller sagen skall i metfylgende eller andre maade for Majesteten indførres, eller slet bestaa; thi ieg fattig mand kommer ingen vey der met, vden E. Mag. vill for Gudtz skyll recke mig handen, som ieg ydmygeligen nu ombeder, och visseligen forhaaber.